

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 108.556 van 28 juni 2002
in de zaak A. 117.285/IX-3234.**

In zake : Hedwige NUYENS,
die woonplaats kiest bij
advocaten J. GHYSELS en P. FLAMEY,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

1. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Begroting,
2. SELOR.

tussenkommende partij :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Ambtenarenzaken,
die woonplaats kiest bij
advocaten D. D'HOOOGHE en J. GORIS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51.

D E R A A D V A N S T A T E, I X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Hedwige NUYENS op 25 februari 2002 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van :

1. het koninklijk besluit van 21 december 2001 waarbij Pierre VERKAEREN wordt aangesteld als voorzitter van het directiecomité van de Federale overheidsdienst Budget en Beheerscontrole en
2. de beslissing van ongekende datum om verzoekende partij niet in die functie aan te stellen;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 28 mei 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 juni 2002;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. GHYSELS, die verschijnt voor verzoekster, van advocaat B. WILMS, die verschijnt voor de verwerende partijen, en van advocaat D. D'HOOGHE, die verschijnt voor verzoeker in tussenkomst;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoekster is financieel directeur bij de K.U.Leuven.

In de loop van de maand mei 2001 kandideert zij voor de functie van voorzitter van het directiecomité van de Federale Overheidsdienst (FOD) Budget en Beheerscontrole. Zij wordt door de selectiecommissie en door het assessmentteam als enige ingedeeld in groep A.

Deze procedure leidt evenwel niet tot een aanstelling daar het koninklijk besluit van 2 mei 2001 dat er rechtsgrond voor vormt, bij koninklijk besluit van 29 oktober 2001 wordt ingetrokken, nadat zijn uitvoering door de Raad van State was geschorst bij arrest nr. 98.735, van 7 september 2001.

1.2. Een nieuwe regeling wordt uitgevaardigd bij het voornoemde koninklijk besluit van 29 oktober 2001 betreffende de aanduiding en de uitoefening van de managementfuncties in de federale overheidsdiensten. Deze nieuwe regeling voorziet in een selectieprocedure die bestaat uit vier etappes :

1. SELOR onderzoekt of de kandidaten voldoen aan de algemene en bijzondere toelaatbaarheidsvereisten en weigert hen die er niet aan voldoen;
2. een assessment afgenomen door een externe consultant toetst de voor de functie vereiste managementvaardigheden en beoordeelt de kandidaten op die basis als “zeer geschikt”, “geschikt”, “minder geschikt” of “niet geschikt”;
3. door middel van een mondelinge proef evalueert een selectiecommissie de functiespecifieke competenties. Ook zij kent aan de kandidaten de beoordeling “zeer geschikt”, “geschikt”, “minder geschikt” of “niet geschikt” toe.
4. de selectiecommissie en de externe experts maken dan samen de eindevaluatie op van de kandidaten overeenkomstig hun functiespecifieke competenties en hun leidinggevende vaardigheden en delen ze in vier groepen in, met name A, B, C en D.

De selectie van de kandidaten geschiedt per taalrol zodat deze procedure apart doorlopen wordt door de Nederlandstalige en de Franstalige kandidaten voor eigen experts en een eigen selectiecommissie. Er wordt per taalrol een rangschikking opgesteld.

Voor de functie van Voorzitter van het Directiecomité heeft de minister dan een onderhoud met de kandidaten van groep A uit elke taalrol. Dit onderhoud heeft tot doel de Nederlandstalige en de Franstalige kandidaten met elkaar te vergelijken teneinde een keuze te kunnen maken tussen een Nederlandstalige en een Franstalige kandidaat, zo het taalkader of de toekomstige wettelijke taalpariteit tussen de voorzitters onderling deze keuze niet bepaalt.

1.3. In het Belgisch Staatsblad van 31 oktober 2001, ed. 3, verschijnt een nieuwe oproep tot de kandidaten voor de functie van Voorzitter van het directiecomité van de FOD Budget en Beheerscontrole.

Op 4 november 2001 stelt verzoekster zich opnieuw kandidaat. Zij wenst ook deel te nemen aan de Franstalige selectieprocedure en na bij Selor het vereiste attest van voldoende kennis van de Franse taal te hebben behaald dient zij op 12 november 2001 ook een Franstalige kandidatuur in.

Ook Pierre VERKAEREN stelt zich opnieuw kandidaat.

1.4. De Nederlandstalige selectieprocedure verloopt dan voor verzoekster als volgt :

- nadat zij door Selor als toelaatbare kandidaat wordt erkend neemt zij op 12 en 13 december deel aan de assessmentproef. De externe consultant beoordeelt haar als “zeer geschikt”.

- op 14 december 2001 wordt zij geïnterviewd door de selectiecommissie die haar eveneens als “zeer geschikt” beoordeelt op grond van de volgende motivering:

“Mevrouw Nuyens weet zich helder, gestructureerd en overtuigend uit te drukken. Zij profileert zich op alle vlakken als een volwaardig gesprekspartner die strategische visie en een grote mate van techniciteit weet te combineren. Bovendien heeft ze ook een duidelijke managementsvisie. Op basis van het interview is de selectiecommissie van oordeel dat mevrouw Nuyens momenteel duidelijk over de competenties beschikt om de functie van voorzitter van het directiecomité Budget- en Beheerscontrole op te nemen.”

Zij wordt dan voor de Nederlandstalige selectieprocedure in de eindrangschikking als enige gerangschikt in groep A met de volgende verantwoording: “omwille van de combinatie van een hoge mate van technische competentie en het sterk aanwezig zijn van de vereiste managementscompetenties, zowel op het taakgerichte als het mensgerichte vlak. Deze combinatie zal haar ongetwijfeld in staat stellen veranderingsmanagement te implementeren”.

1.5.1. De Franstalige selectieprocedure verloopt voor verzoekster als volgt :

- op 22 en 23 november 2001 vindt het assessment plaats. Verzoekster wordt ook hier als “zeer geschikt” beoordeeld.

- op 12 december 2001 wordt zij door de selectiecommissie geïnterviewd. Deze beoordeelt haar als “geschikt”. De commissie is van oordeel dat verzoekster weliswaar erg gemotiveerd is maar dat zij een te theoretische kijk heeft op de problematiek.

1.5.2. De eveneens Franstalige selectieprocedure verloopt voor Pierre VERKAEREN als volgt:

- het assessment dat plaats vindt op 28 en 29 november 2001 leidt tot een beoordeling “minder geschikt”.

- de selectiecommissie die Pierre VERKAEREN interviewt op 13 december 2001 beoordeelt hem als volgt: “Vu son expérience et sa compréhension des différents aspects de la fonction, le candidat est jugé très intéressant”.

1.5.3. In de eindevaluatie van de Franstalige selectieprocedure wordt Pierre VERKAEREN als enige in de groep A gerangschikt, verzoekster krijgt de tweede plaats in de groep B.

De motiveringen luiden als volgt:

- voor P. VERKAEREN: “possède une expérience professionnelle riche et intéressante eu égard aux exigences requises pour la fonction (la Poste et l'inspection des finances). Il possède une très bonne compréhension des enjeux clés inhérents à la fonction et des structures de l'Etat. Il a de très bonnes capacités d'analyse au niveau stratégique qu'il sait décliner en plan d'action précis.”
- voor verzoekster: “montre de très bonnes capacités d'analyse qu'elle présente de façon énergique et convaincante mais tend à les orienter plus sur le plan opérationnel que sur le plan stratégique. Elle possède également un très bon sens de la communication et du contact. Elle a toutefois tendance à omettre le nécessaire suivi lié à ses actions. Par ailleurs, elle ne présente pas d'expérience réelle dans le domaine budgétaire et ses connaissances des structures de l'Etat et des défis auxquels celui-ci est confronté sont essentiellement théoriques.”.

1.6. De minister heeft in de loop van december 2001 een onderhoud met de beide als beste gerangschikte kandidaten uit de twee selectieprocedures, zijnde dus verzoekster en Pierre VERKAEREN, met als doel deze beide kandidaten onderling te vergelijken wat betreft hun competenties, relationele en managementsvaardigheden zoals bepaald in de functiebeschrijving en het competentieprofiel van de functie. Van deze vergelijking wordt een verslag opgemaakt dat volgens het citaat ervan in de brief van 24 december 2001 waarmee aan verzoekster werd meegedeeld dat niet zij maar wel Pierre VERKAEREN was benoemd, in de volgende bewoordingen was gesteld :

"De sterke punten wat betreft de competenties, relationele en managementvaardigheden van mevrouw Nuyens, zoals geformuleerd in het verslag opgemaakt door de selectiecommissie en verder gedetailleerd in het verslag van de mondelinge proef en van het assessment gedeelte dat de kandidaat heeft doorlopen, zijn tijdens het onderhoud in grote mate bevestigd geworden : ze heeft sterke troeven op het vlak van de generieke en leidinggevende competenties, zoals geformuleerd in het functieprofiel : verantwoordelijkheidszin en initiatief nemen, analytisch

vermogen, flexibele en vernieuwend denken, realiseren van doelstellingen, visie en integrerend, coachen, motiveren en ontwikkelen van mensen, aansturen van groepen, samenwerken en uitbouwen van netwerken, communicatieve vaardigheden, overtuigen en onderhandelen, loyaliteit en integriteit, gerichtheid op burger, interne klant en maatschappij. Haar analyse van de huidige budgettaire situatie en haar visie qua aanpak in de toekomst, zoals uiteengezet tijdens het onderhoud, getuigen hiervan. Ook haar beschrijving van aanpak van problemen die ze in vorige functies ontmoette getuigen hiervan. Pierre Verkaeren scoort op een aantal van deze competenties minder sterk. Tijdens het onderhoud is echter ook gebleken dat hij op het vlak van generieke competenties op geen enkele competentie een uitvaller heeft. In zijn uiteenzetting over zijn visie en aanpak als afgevaardigd bestuurder van de Bank van de Post kwamen de aandachtspunten uit het assessment rapport niet tot uiting. Hij getuigde hier wel van een strategische, overkoepelende visie, een zekere proactiviteit. Hij communiceerde op een heldere, zelfzekere wijze en de in het rapport aangehaalde grond van timiditeit was tijdens het gesprek niet merkbaar, wat er op duidt dat hij deze onder controle heeft. Zonder de assessmentresultaten te willen tegenspreken, heeft hij getoond op het voor hem vertrouwd terrein over voldoende generieke competenties te beschikken voor de functie.

Hoewel mevrouw Nuyens op algemene managementvaardigheden sterker scoort dan Pierre Verkaeren, heeft deze laatste vanuit zijn ervaring als inspecteur van Financiën en vanuit zijn functies bij de Post duidelijk meer functiespecifieke competenties voor de functie van Voorzitter van het Directiecomité van de Federale Overheidsdienst Budget- en Beheerscontrole. Managementvaardigheden zijn voor de te begeven functie van wezenlijk belang, maar de aandachtspunten van Pierre Verkaeren op dit vlak zijn niet van die aard dat ze van doorslaggevende aard zijn.

De door mevrouw Nuyens uitgevoerde functies in het Bankwezen dragen zeker bij tot haar inzichten in Moderne managementtechnieken, haar strategisch inzicht en haar alertheid voor risico's. Haar functie aan Katholieke Universiteit Leuven draagt bij tot haar inzicht in administratief recht, politieke besluitvorming en begrotingscyclus. Zij blijkt ook tijdens het gesprek inzicht te hebben in de begrotingscyclus en begrotingscontext van de Federale overheid. Het vooral theoretisch inzicht kan in deze echter niet opwegen tegen de jarenlange praktische en doorleefde ervaring van Pierre Verkaeren.

Gelet op het kritisch karakter van de functie Budget- en Beheerscontrole in het bewaken van het besteden en het beheer van de overheidsgelden wordt het risico beperkt met iemand die de klappen van de zweep kent. Bovendien is de toekomstige Federale Overheidsdienst Budget- en Beheerscontrole een eerder kleine organisatie, wat het uitermate groot belang van de generieke competenties enigszins relativeert".

1.7. Bij het thans bestreden koninklijk besluit van 21 december 2001 wordt Pierre Verkaeren aangesteld tot voorzitter van het directiecomité van de Federale Overheidsdienst Budget en Beheerscontrole, voor een periode van zes jaar. Dat besluit bevat de volgende motivering :

"Overwegende dat door de selectiecommissies aan de Minister van Begroting twee A-kandidaten werden voorgesteld, één kandidaat werd voorgesteld door de Franstalige selectiecommissie, met name de heer Pierre VERKAEREN, en één kandidaat werd voorgesteld door de Nederlandstalige selectiecommissie;

Overwegende dat de Minister van Begroting met beide kandidaten een onderhoud heeft gehad;

Overwegende dat uit dit onderhoud is gebleken dat de heer Pierre VERKAEREN zeer sterk scoort op de functiespecifieke competenties hetgeen gezien de sterke expertise context van de federale overheidsdienst Budget en Beheerscontrole uitermate belangrijk is; hij kan ter zake ook ervaring voorleggen in de financiële sector zowel in overheidssfeer als in een meer commerciële omgeving;

Overwegende dat hij tijdens het assessment minder kon overtuigen qua generieke managementsvaardigheden niettemin is tijdens het onderhoud gebleken dat de heer Pierre VERKAEREN realisaties heeft bewezen die getuigen van een strategische overkoepelende visie en een zekere proactiviteit; zijn communicatievaardigheid op het hem bekende terrein van de budget en beheerscontrole was helderder en zelfzekerder; tenslotte is ook nog te wijzen op zijn jarenlange praktische en doorleefde ervaring inzake de overheidsbegrotingscyclus en -context hetgeen in het licht van de nakende budgettaire hervormingen een bijkomende troef is".

2.1. Overwegende dat de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Ambtenarenzaken, vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen voor wat betreft de middelen die de wettigheid betwisten van de reglementaire besluiten die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen en die onder zijn verantwoordelijkheid vallen;

2.2. Overwegende dat de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Begroting, reeds optreedt als verwerende partij; dat dezelfde rechtspersoon niet in twee verschillende hoedanigheden in rechte kan treden; dat de vraag tot tussenkomst niet kan worden ingewilligd;

3.1. Overwegende dat de verwerende partijen terecht opwerpen dat de vordering tot schorsing wat haar tweede voorwerp betreft, namelijk de weigering om verzoekster aan te stellen, niet ontvankelijk is; dat, immers, de nietigverklaring en dus ook de schorsing van een impliciete weigering maar zinvol kan worden gevraagd wanneer de verzoeker zich beroept op een rechtsplicht van de overheid om een voor hem gunstige beslissing te nemen; dat verzoekster in geen enkel van haar middelen het bestaan van een dergelijke rechtsplicht aanvoert en dat ook uit de reglementering er geen blijkt;

3.2. Overwegende dat de verwerende partijen ook aanvoeren dat de vordering laattijdig werd ingesteld; dat de bestreden beslissing aan verzoekster werd medegedeeld met een brief die gedateerd is 24 december 2001 en die als gewone zending met de post werd verstuurd; dat verzoekster hoe dan ook moet worden bijgevallen waar ze beweert deze brief op 26 december te hebben ontvangen,

aangezien 25 december een wettelijke feestdag is; dat de beroepstermijn van zestig dagen derhalve inging op 27 december 2001 en afliep op maandag 25 februari 2002, de zestigste dag een zondag zijnde; dat het op 25 februari 2002 ter post aangetekend verzonden verzoekschrift bijgevolg tijdig werd ingediend;

4. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende dat verzoekster acht gegevens aanhaalt om aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal toebrengen, met name de volgende:

- 1. het mandaat wordt toegewezen voor de duur van zes jaar; de kans is dan ook groot dat het annulatieberoep zonder belang zal worden verklaard omdat het mandaat hangende de procedure reeds zal zijn afgelopen en er is dus een reëel risico dat een nietigverklaring geen voldoende rechtsherstel meer zal kunnen bieden;
- 2. verzoekster werd uitgenodigd om mee te doen aan de selectieprocedure en zij is daarop ingegaan omdat de Copernicus-hervorming voorgesteld werd als een ommekeer; nu moet zij echter vaststellen dat haar verdiensten stelselmatig werden geminimaliseerd; het feit dat de Franstalige selectiecommissie in een tijdspanne van een half uur heeft kunnen oordelen dat haar managementservaring in de bancaire sector en aan de KUL “peu développée” is tast haar eer en verdiensten aan; kennelijk was het de bedoeling van de selectiecommissie verzoekster te kwetsen;
- 3. het werkt frustrerend niet benoemd te worden nadat verzoekster heel wat tijd - 640 uren - heeft opgeofferd om twee selectierondes door te maken, zelfs ten koste van haar gezinsleven;
- 4. volgens het Verslag aan de Koning is het de bedoeling om in de toekomst meer interne kandidaten aan te werven in topfuncties, daar deze inmiddels over managementervaring zullen beschikken; verzoekster zal na eventuele vernietiging dan ook in concurrentie komen met een groter aantal interne kandidaten;
- 5. Pierre VERKAEREN zal ingevolge zijn aanstelling bijkomende ervaring verwerven in de functie, wat de facto steeds zal meespelen, aangezien hij die zal meenemen naar een eventuele nieuwe selectieronde; die ervaring stelt hem

bovendien in staat na zes jaar, bij een eindevaluatie “zeer goed”, automatisch herbenoemd te worden;

- 6. Pierre VERKAEREN zal hangende het vernietigingsberoep zijn eigen mensen kunnen aanstellen in de managementfuncties -1, -2 en -3; indien verzoekster zich binnen zes jaar of na vernietiging van de betwiste aanstelling opnieuw kandidaat zou stellen en zou worden aangesteld dan kan zij door deze personen worden tegengewerkt het is trouwens de vraag of zij nog kans maakt op de benoeming daar, gelet op artikel 4 van het koninklijk besluit van 29 oktober 2001 bij een nieuwe vacature artikel 25 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel van toepassing zal zijn en dit artikel bepaalt dat het departement waarvoor de selectie geschiedt in de selectiecommissie vertegenwoordigd is door een houder van een managementfunctie;

- 7. de minister van Ambtenarenzaken heeft verzoekster voor de rechter gedaagd wegens laster en eerroof en vraagt de publicatie van het vonnis in de pers, waardoor verzoekster persoonlijk in het geschil wordt betrokken; dat is een poging tot intimidatie die de hoge graad van immoraliteit van het optreden van de verwerende partij aantoonst en waarmee de betrokken minister en de Belgische Staat andere nadelige gevolgen aan de bestreden beslissing vastknopen; overigens is er wel degelijk sprake van machtsafwendings omdat de minister in het Parlement verklaard heeft dat de benoeming geschiedt om taalredenen en niet wegens verdiensten;

- 8. de minister van Ambtenarenzaken verklaart dat een plicht tot geheimhouding hem belet andere redenen bekend te maken waarom hij de andere boven verzoekster heeft verkozen; die geheimhoudingsplicht is op niets gesteund en wekt de indruk dat er aan verzoekster een soort verborgen gebrek zou kleven, wat een sfeer van verdachtmaking schept die haar reputatie aantast en die haar nadeel berokkent binnen haar werkomgeving;

4.2. Overwegende dat de verwerende partijen hierop als volgt antwoorden :

- 1. het is vaste rechtspraak van de Raad van State dat het nadeel uit de louter veronderstelde duurtijd van de annulatieprocedure geen moeilijk te herstellen en ernstig nadeel kan voortvloeien; dergelijk nadeel is hoe dan ook volkomen hypothetisch en alleszins louter toekomstig;

- 2. uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeksters verdiensten geenszins worden geminimaliseerd; daarnaast is het feitelijk onjuist dat de door haar verworven managementervaring in de bancaire en universitaire sector zou worden geminimaliseerd: de selectiecommissie beoordeelde alleen, overeenkomstig de

bepalingen van artikel 8, § 2 van het koninklijk besluit van 29 oktober 2001, de managementservaring in functie van de specifieke vereisten en competenties voor het te begeven ambt en geenszins de algemene managementervaring van de verzoekster; vermits er geen oordeel wordt uitgesproken over haar vroegere verdiensten kan een minder positieve beoordeling van de verdiensten in functie van de specifieke vereisten van de te begeven functie geen afbreuk doen aan de eer en de reputatie van verzoeksters vroegere verdiensten;

- 3. Verzoekster levert geen bewijs van enig nadeel met betrekking tot haar gezinsleven; gesteld dat er inderdaad een nadeel zou zijn ingevolge het doorlopen van de selectieprocedures, dan is dit voorafgaand aan de eigenlijke bestreden beslissing en dus geen uitvloeisel ervan;

- 4. Het vierde nadeel dat de verzoekster aanvoert is volkomen hypothetisch, minstens toekomstig: het veronderstelt een vernietiging van de bestreden aanstelling, een wijziging van de reglementering en een nieuwe procedure waaraan er ook daadwerkelijk meer kandidaten deelnemen; in zoverre het een wijziging van de reglementering vereist komt het ook niet voort uit de bestreden beslissing maar wel uit die wijziging van de reglementering; tevens is het volgens de verwerende partijen niet zo maar evident dat in geval van een vernietiging bij een heropening van de procedure nieuwe kandidaten toegelaten zullen kunnen worden;

- 5. wat het verwerven van ervaring betreft toont verzoekster niet aan de hand van concrete gegevens aan dat het om een dermate specifieke ervaring gaat dat het derven ervan een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel uitmaakt noch dat de verwerende partij er rekening mee zal houden bij het opnieuw toekennen van dat mandaat na eventuele vernietiging van de eerste aanstellingsbeslissing; dat de verworven ervaring de facto zal meespelen bij een nieuwe aanstelling is hypothetisch en toekomstig en de mogelijkheid ertoe vloeit geenszins voort uit de bestreden beslissing maar wel uit de onmogelijkheid om met een vernietiging vanwege de Raad van State ook de feitelijke ervaring uit het rechtsverkeer te verwijderen; ten slotte mag de overheid geen rekening houden met ervaring die werd opgedaan ten gevolge van een nadien vernietigde benoeming; in zoverre het vijfde argument steunt op het koninklijk besluit van 29 oktober 2001, vloeit het nadeel dan voort uit die bepaling en niet uit de bestreden beslissing; daarenboven is ook dit nadeel volkomen hypothetisch daar het veronderstelt dat geen vernietiging zal worden uitgesproken voor het verstrijken van het huidige mandaat, dat de huidige houder van het mandaat zich daar opnieuw kandidaat voor stelt en dat hij de eindevaluatie “zeer goed” heeft gekregen;

- 6. de opmerking dat de benoemde kandidaat zijn eigen mensen zal kunnen benoemen moet ernstig worden genuanceerd; alleszins is het de bedoeling van het koninklijk besluit van 29 oktober 2001 om de managementfuncties juist te depolitiseren door het uitwerken van een gedetailleerde selectie- en wervingsprocedure; daarbij is geen enkel gegeven voorhanden dat toelaat te veronderstellen dat de “eigen mensen” van de nu aangestelde persoon verzoekster in de toekomst zullen tegenwerken; voorts is volgens de verwerende partijen niet heel duidelijk wat verzoekster juist wil aantonen door haar verwijzing naar artikel 25 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937, in ieder geval volgt de aanwezigheid van een vertegenwoordiger van het departement in de selectiecommissie niet uit de bestreden beslissing maar uit de reglementering;
- 7. het nadeel dat zou voortvloeien uit de dagvaarding door de minister van Ambtenarenzaken is geenszins een gevolg van de bestreden beslissing, ook heeft verzoekster dat nadeel zelf gecreëerd vermits de dagvaarding is veroorzaakt door de uitlatingen van de verzoekster zelf; ten slotte komt het de Raad van State niet toe zich uit te spreken over de gegrondheid van die procedure die voor de gewone rechtbank werd ingeleid;
- 8. Het laatste element van het nadeel vloeit evenmin rechtstreeks voort uit de bestreden beslissing maar wel uit verklaringen die nadien werden afgelegd door een minister; overigens wordt er geenszins een sfeer van verdachtmaking gecreëerd alsof er een verborgen gebrek aan verzoekster zou kleven: de uitspraak van de minister van Ambtenarenzaken doet niets anders dan bevestigen wat reeds blijkt uit de benoemingsbeslissing, nl. dat een andere kandidaat beter is bevonden dan verzoekster en dat er uiteraard ook wat verzoekster betreft negatieve of minder positieve elementen zijn gedetecteerd;

4.3.1. Overwegende dat het nadeel voortvloeiend uit de duur van een annulatieprocedure niet voldoet aan de in de wet gestelde schorsingsvoorwaarde dat het nadeel zijn oorsprong moet hebben in de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit zelf; dat terzake dat beginsel weliswaar moet worden genuanceerd omdat het annulatieberoep de aanstelling in een tijdelijk mandaat voor zes jaar betreft en onvermijdelijk reeds een gedeelte van die termijn verlopen zal zijn wanneer het eindarrest geveld zal worden; dat er echter niet van uitgegaan kan worden dat de einduitspraak niet eerder zal vallen dan na verloop van die zes jaar of weinige tijd ervoor; dat het bovendien niet gaat om een politiek mandaat zodat verzoekster niet verkeert in de positie van een politiek mandataris die het risico loopt over de uitoefening van zijn mandaat niet te kunnen worden beoordeeld door zijn kiezers;

4.3.2. Overwegende dat, ofschoon het verwonderlijk klinkt dat de Franstalige selectiecommissie verzoeksters ervaring in management als “peu développée” beoordeelt als men haar professioneel curriculum bekijkt en het dan ook aannemelijk voorkomt dat verzoekster zich daardoor gekwetst voelt, wat een moreel nadeel uitmaakt, het te weinig zwaarwichtig is om als een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel in de zin van de wet te worden beschouwd; dat het kan worden hersteld door een annulatiearrest; dat trouwens de betrokken beoordeling in een louter intern document voorkomt en de minister van Begroting in zijn vergelijking van verzoekster met Pierre VERKAEREN aan dat element niet het minste belang lijkt te hebben gehecht en het zelfs tegenspreekt waar hij zegt dat haar aanpak van problemen die ze in haar vorige functies ontmoet had getuigen van haar managementsvaardigheden;

4.3.3. Overwegende dat het risico niet uitverkozen te worden inherent is aan alle kandidaatstellingen en het feit dat de kandidaat teleurgesteld wordt in zijn rechtmatige verwachtingen geen moeilijk te herstellen nadeel uitmaakt; dat ook een schorsingsarrest het tijdverlies van de voorbereiding, de frustraties die daarmee verband houden en de schade die het gezinsleven heeft ondergaan niet ongedaan kan maken;

4.3.4. Overwegende dat vooraf moet worden vastgesteld dat een eventuele nietigverklaring op grond van de aangevoerde middelen in principe niet zal noodzaken dat de hele benoemingsprocedure van voren af aan wordt herbegonnen en dat derhalve geen nieuwe oproep tot de kandidaten gedaan zal moeten worden; dat de onder 4.3.4. tot 4.3.6. besproken aspecten van het aangevoerde nadeel veeleer hypothetisch zijn en enkel volledigheidshalve worden behandeld;

Overwegende dat verzoekster met het verslag aan de koning waaruit zou blijken dat het de bedoeling is om in de toekomst meer interne kandidaten aan te werven waarschijnlijk doelt op het verslag aan de koning bij het koninklijk besluit van 29 oktober 2001, betreffende de aanduiding en de uitoefening van de managementfuncties in de federale overheidsdiensten; dat in dat verslag echter geen aanwijzing kan worden gevonden voor de bewering van verzoekster; dat veeleer het tegendeel blijkt, daar voor de eerste selectie het vereiste van zes jaar managementervaring in de publieke sector vervuld wordt geacht door zes jaar een ambt van minstens rang 13 te hebben uitgeoefend, ongeacht de inhoud ervan, terwijl

voor de volgende aanstellingen de omschrijving geldt die is opgenomen in artikel 6, §1, tweede lid van het voornoemde koninklijk besluit van 29 oktober 2001, nl. dat onder managementervaring wordt verstaan, ervaring inzake beheer in een overheidsdienst, wat een aantal ambtenaren van rang 13 en hoger die een meer technische of studiefunctie hebben dreigt uit te sluiten;

4.3.5. Overwegende dat Pierre VERKAEREN ingevolge zijn aanstelling bijkomende ervaring zal verwerven in de functie; dat echter geen rekening mag worden gehouden met de ervaring die werd verworven dank zij een benoeming of aanstelling waarvan naderhand wordt vastgesteld dat zij onwettig was; dat het opdoen van dergelijke ervaring door de aangestelde terwijl de niet-aangestelde van die ervaring gespeend blijft dan ook geen nadeel in de zin van de wet veroorzaakt; dat het ook juist is dat Pierre VERKAEREN bij een eindevaluatie “zeer goed” op het einde van zijn aanstelling opnieuw automatisch voor zes jaar aangesteld zal moeten worden; dat dit evenwel niets te maken heeft met het nadeel dat voortvloeit uit het kunnen opdoen van ervaring; dat voor zover verzoekster zou bedoelen dat de ervaring hem in staat zal stellen een evaluatie “zeer goed” te krijgen en aldus ook een automatische verlenging van zijn mandaat, moet worden gesteld dat, zelfs in de hypothese dat het eindarrest pas zou worden uitgesproken na het einde van het mandaat, een eventuele vernietiging van de eerste aanstelling de rechtsgrond ontnemt aan de verlenging en deze alzo mee vernietigd zal moeten worden;

4.3.6. Overwegende dat, zelfs indien de mandaathouders door Pierre VERKAEREN aangesteld verzoekster zouden kunnen tegenwerken, de verwerende partij wat dat betreft terecht opwerpt dat zulks geen rechtstreeks gevolg zou zijn van de tenuitvoerlegging van de bestreden aanstelling; dat, ook indien uit artikel 4 van het koninklijk besluit van 29 oktober 2001 zou volgen dat bij een nieuwe vacature artikel 25 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 van toepassing zal zijn, het evenzeer een loutere veronderstelling is dat verzoekster daardoor geen kans meer zou krijgen om aangesteld te worden; dat die veronderstelling overigens uitgaat van de opvatting dat de verwerende partij langs haar ambtenaren om de reglementering niet correct zou toepassen en zich bij de selectie zou laten leiden door andere overwegingen dan het objectief evalueren van de kwaliteiten en geschiktheid van de kandidaten;

4.3.7. Overwegende dat de klacht wegens laster en eerroof werd ingediend door de minister van Ambtenarenzaken die als dusdanig niet is opgetreden in de onderhavige selectieprocedure; dat niet ingezien kan worden hoe de klacht enig

nadeel zou aantonen dat rechtstreeks voortvloeit uit de aanstelling van Pierre VERKAEREN tot voorzitter van het directiecomité van de FOD Budget en Beheerscontrole;

4.3.8. Overwegende dat wat voorafgaat eveneens geldt voor de verklaringen die de minister van Ambtenarenzaken heeft afgelegd; dat die verklaringen betrekking hebben op een andere selectieprocedure, nl. deze met het oog op de aanstelling tot voorzitter van het directiecomité van de FOD Personeel en Organisatie waarvoor verzoekster eveneens had gekandideerd; dat afgezien daarvan het eveneens een loutere bewering is dat de uitspraken van de minister een sfeer van verdachtmaking wekken die verzoeksters reputatie in haar actueel werkmilieu zou aantasten;

4.3.9. Overwegende bijgevolg dat het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet is aangetoond; dat aldus aan een der voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat ook al zouden een of meer middelen als ernstig moeten worden beschouwd, die vaststelling ertoe noopt om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst in het administratief kort geding van de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Ambtenarenzaken wordt afgewezen.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de vordering tot tussenkomst, bepaald op 125 euro, komen ten laste van Belgische Staat.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
achtentwintig juni 2000 en twee, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
	Th. VAN RAEMDONCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Th. VAN RAEMDONCK.

J. DE BRABANDERE.